Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

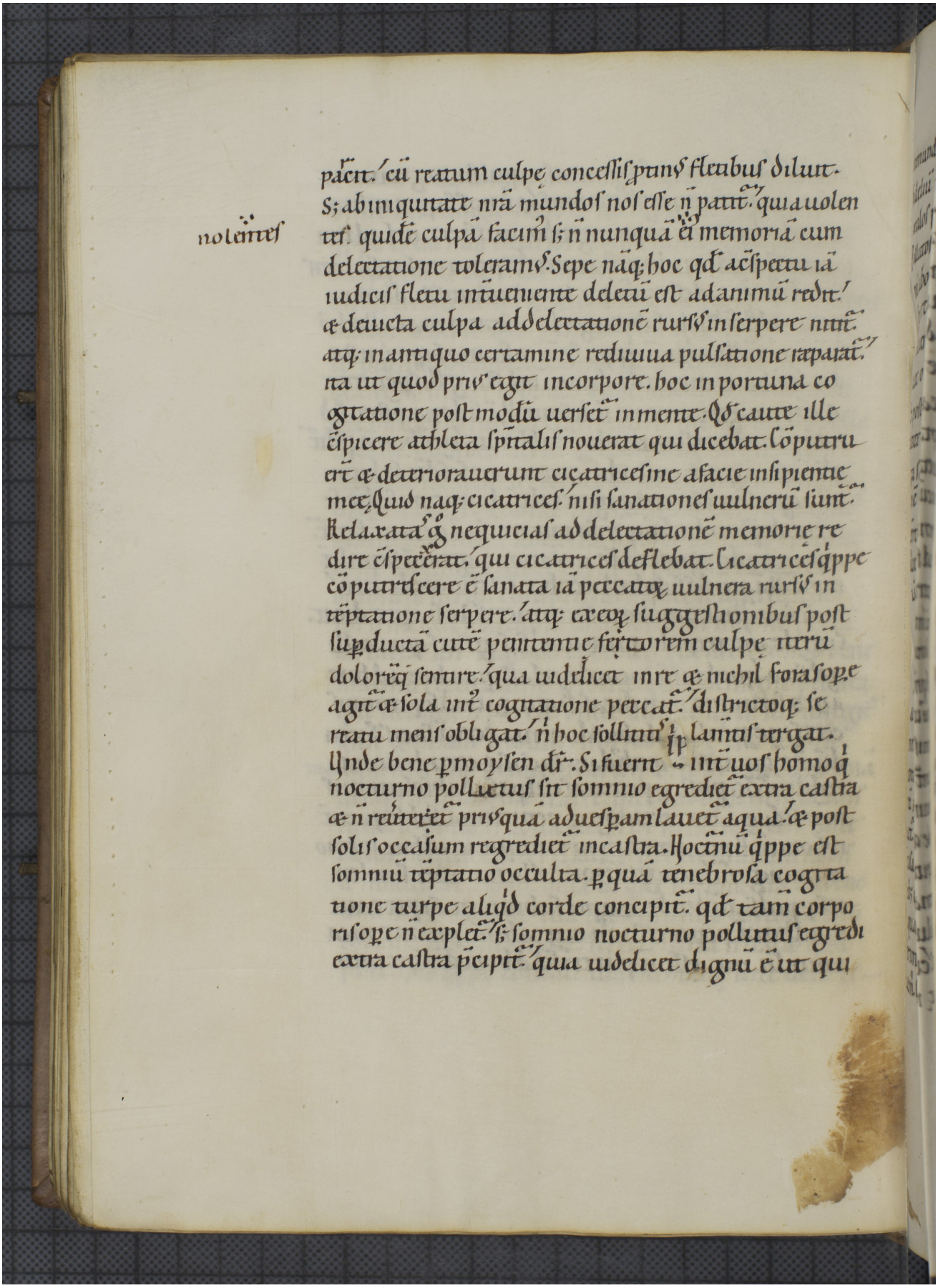

nolentes

pacit. cū reatum culpę concessis prius flētibus diluit. Si abinquitate nra mundos nos esse n patit. quia uolentes quidē culpā facim si n nunquā ei memoriā cum delectatione tolerams. Sepe nāq; hoc qd aspectu iā iudicis fletu intuente deletū est animū redit. et deducta culpa ad delectationē rursus inserpere nitit. atq; in antiquo certamine rediuua pulsatione reparat. ita ut quod prius egit incorpore. hoc importuna cogitatione post modū uerset in mente. Qs cautę ille despicere athleta spūalis nouerat qui dicebat. Cōputruerūt et deteriorauerunt cicatrices me a facie insipientię meę. Quid naq; cicatrices. nisi sanationes uulnerū sunt. Relaxata g nequicia ad delectationē memorię redire despiciebat. qui cicatrices deflebat. Cicatrices quippe cōputrescere et sanata iā peccatę uulnera rursus in tēptatione serpere. atq; exeq; suggestionibus post subducta cute penitentię fletorem culpę rursū dolorēq; sentire. qua uidelicet intra se nichil forasope agit et sola intę cogitatione peccat. districtoq; se reatu mens obligat. n hoc sollicitus ip lamnis tergat. Unde bene pmoysen dr. Si fuerit inter uos homo q nocturno pollutus sit somnio egredietur extra castra et n reuertetur priusquā aduespam lauet aqua. et post solis occasum regredietur incastra. Hoc enim quippe est somniū tēptatio occulta. pquā tenebrosa cogitatione turpe aliqd corde concipit. qd tam corporis ope n explet. si somnio nocturno pollutus egredi extra castra pcipit. quia uidelicet dignū est ut qui